

den selvangivelsespligtiges regnskab. Det vil blive overvejet, om regnskabsopgaven skal udliciteres.

Aftale med revisor er en aftale mellem den skatteansættende myndighed og revisor. Derfor er det den skatteansættende myndighed, der som udgangspunkt betaler honoraret til revisor.

Den arbejdsopgave, som revisoren udfører, er imidlertid en opgave, som den selvangivelsespligtige i forvejen skulle have sørget for blev udført. Betaling af honoraret anses derfor for et udlæg for den selvangivelsespligtige, som den skatteansættende myndighed har haft.

Den selvangivelsespligtige har derfor efter forslaget pligt til helt eller delvist at refundere den skatteansættende myndighed revisorhonoraret.

Hvornår kan revisorordningen anvendes?

Muligheden for at den skatteansættende myndighed kan indgå aftale med en revisor, er efter den foreslåede lovbestemmelse overladt til et konkret skøn fra den skatteansættende myndighed. Eneste betingelser er som udgangspunkt, at regnskabsmaterialet ikke i væsentligt omfang opfylder lovgivningens krav, og fristen for indsendelse eller udarbejdelse af regnskabsmateriale er overskredet.

Det er især hensigten, at revisorordningen skal finde anvendelse i de tilfælde, hvor den erhvervsdrivende udviser en adfærd, der må tages som udtryk for, at den pågældende åbenbart ikke agter at opfylde sin selvangivelses- og regnskabspligt og ikke agter at efterkomme myndighedernes anmodning om indsendelse af behørigt regnskab mv. Dette vil være tilfældet, hvis den erhvervsdrivende afleverer usorteret regnskabsmateriale til skattemyndighederne, eller hvis den erhvervsdrivende afleverer et regnskab af en standard, der gør det uanvendeligt for skattemyndighederne. Det forventes derfor, at revisorordningen kun vil blive anvendt i begrænset omfang.

Revisorordningen kan dog ikke finde anvendelse i de situationer, der er reguleret i konkursloven, f.eks. betalingsstandsning og konkurs.

Den klassiske situation vil være, at kontrolmedarbejderne ved indledning af kontrol af en erhvervsdrivende konstaterer, at virksomhedens regnskab ikke er ført eller ikke er ført i overensstemmelse med de almindelige regnskabsforskrifter. Den erhvervsdrivende er således i besiddelse af bilagsmaterialet, men regnskab er ikke udfærdiget. Men sanktionen kan først tages i brug, når selvangivelsen ikke er kommet til tiden.

Med henblik på at kunne kontrollere skattebetaling, rekonstruerer myndighederne allerede i dag regnska-

bet med udgangspunkt i det foreliggende ubehandlede regnskabsmateriale. Dette er en ressourcekrævende proces, men i dag er der ingen alternativer hertil, hvis der skal foretages regulering som følge af kontrollen.

Manglende bogføring i sig selv afværger allerede i dag, ikke en kontrol. Derfor gennemføres sådanne kontroller, men det vil være rimeligt at lade den erhvervsdrivende betale for revisorbestand hertil, således at skattemyndigheden fritages for denne opgave.

Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger, hvor andre situationer er omtalt.

4. Provenumæssige konsekvenser

Forslaget skønnes ikke at have provenumæssige konsekvenser.

5. Miljømæssige konsekvenser

Udvidede beføjelser på pantområdet

Den styrkede håndhævelse og den præventive effekt af sanktioneringen ved manglende overholdelse af miljøreguleringen, herunder reglerne om pant- og retursystemet for emballager til øl og visse læskedrikke, vurderes at have positive miljømæssige konsekvenser.

Den styrkede håndhævelse og den generelt præventive effekt i de foreslåede sanktioner vurderes at medføre en reduktion af salget af upantmærkede emballager. Herved sandsynliggøres, at en større andel af de omsatte emballager til øl og visse læskedrikke indgår i pant- og retursystemet og returneres hertil. Dermed øges genanvendelsen af emballagematerialerne. Samtidig sikres det, at emballagerne ikke bliver henkastet i naturen, på gaderne eller generelt i det offentlige rum.

Øvrige forslag

De øvrige forslag skønnes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Udvidede beføjelser på pantområdet

Lovforslaget har som rammelov i sig selv ingen væsentlige økonomiske og administrative konsekvenser. Konsekvenserne vil først kunne vurderes i forbindelse med den konkrete udmøntning af loven og de enkelte pant- og returordninger.

I det væsentlige tilsigter lovforslaget alene at sikre, at flere producenter, forhandlere og importører reelt overholder den eksisterende regulering af pant- og retursystemet for emballager til øl og visse læskedrikke.